

På baggrund af det tredje annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at institutionerne tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 4, og foretog et åbenbart fejlagtigt skøn ved at undlade at dekulere Armenien fra angivelig dumpingimport og i den forbindelse at undlade at tage det grundlæggende eftersyn af Armeniens produktionsvirksomhed mellem 2004 og 2006 og det pågældende armenske produkts kvalitetsproblemer i forbindelse med genlanceringen og omlægningen af fremstillingsprocesser i 2007 i betragtning i løbet af undersøgelsesperioden.

På baggrund af det fjerde annullationsanbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen med dens overvejelsesproces og dens begrundelse for at afvise sagsøgerens pristilsagn og samtidig acceptere et pristilsagn fra en brasiliansk eksportende producent under samme omstændigheder har tilsidesat det grundlæggende retsprincip om ligebehandling/forbud mod forskelsbehandling og foretaget åbenbare fejlagtige skøn.

På baggrund af det femte annullationsanbringende er det anført, at Kommissionen tilsidesatte EU-rettens grundlæggende princip om god forvaltningsskik og dermed tilsidesatte et centralt formkrav ved offentligt og direkte at henvise til sagsøgeren, til den pågældende igangværende antidumpingundersøgelse og angiveligt skabe en skævhed i opfattelsen hos de institutioner, der er ansvarlige for antidumpingundersøgelsen, i retning af at pålægge antidumpingtold på sagsøgerens eksport.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22.12.1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 56, s. 1).

Sag anlagt den 23. december 2009 — Ecoceane mod EMSA

(Sag T-518/09)

(2010/C 80/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Ecoceane (Paris, Frankrig) (ved avocat S. Spalter)

Sagsøgt: Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur (EMSA)

Sagsøgerens påstande

— Ecoceanes søgsmål antages til realitetsbehandling.

— Den anfægtede afgørelse af 28. oktober 2009, truffet af EMSA, om ikke at antage Ecoceanes bud annulleres.

— EMSA's afgørelse om tildelingen af kontrakt (2009/S 42-060271) samt undertegnelsen af kontrakten annulleres.

— EMSA tilpligtes at betale et beløb på 224 744 EUR til sagsøgeren Ecoceane i erstatning og renter.

— EMSA tilpligtes at betale et beløb på 25 000 EUR til sagsøgeren Ecoceane til dækning af de udenretlige omkostninger.

— EMSA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i denne sag nedlagt påstand om annullation af afgørelse af 28. oktober 2009, hvorved EMSA har afvist at antage sagsøgerens bud afgivet i forbindelse med udbudsprocedure for indgåelse af en offentlig tjenesteydelseskontrakt vedrørende skibe, som kan stå til rådighed for opsamling af olieudslip, af EMSA's afgørelse om at tildele kontrakten og af undertegnelsen af kontrakten. Sagsøgeren har endvidere nedlagt påstand om erstatning for de tab, som den anfægtede afgørelse har forvoldt.

Sagsøgeren har fremført fire anbringender til støtte for søgsmålet.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at EMSA ved ikke at meddele sagsøgeren de oplysninger, som denne havde anmodet om, dvs. rapporten om bedømmelsen af buddene, der indeholder oplysninger om afviklingen af proceduren, begrundelsen for ikke at antage sagsøgerens bud, bedømmelsen af buddene i henhold til procentsatserne i udbudsbetingelserne samt en angivelse af egenskaberne og fordelene ved det den valgte tilbudsgivers bud, har tilsidesat bestemmelserne i artikel 100, stk. 2, i finansforordning nr. 1605/2002/EF (¹), og bestemmelserne i artikel 149, stk. 3, i forordning nr. 2342/2002/EF (²) under manglende overholdelse af pligten til at begrunde afgørelsen om ikke at antage sagsøgerens bud i henhold til disse bestemmelser.

Sagsøgeren har for det andet anført, at de supplerende kriterier, som EMSA har indført i sine udbudsbetingelser, med henblik på en prøvelse og bedømmelsen af buddene, ikke er objektive og begrundede i betragtning af kontraktens formål. Valget af de supplerende kriterier, der er i overensstemmelse med en på forhånd fastlagt teknologi, gør det følgelig ikke muligt at sikre lige adgang for tilbudsgivere, som anvender en ny fremgangsmåde, og udgør en tilsidesættelse af det fællesskabsretlige ligebehandlingsprincip, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om gennemsigtighed i artikel 89, stk. 1, i finansforordning nr. 1605/2002/EF.

Sagsøgeren har for det tredje gjort gældende, at sagsøgte har tilsidesat ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling og gennemsigtighedsprincippet ved behandlingen af tilbudsgiverne ved at nægte at besigtige Ecoceanes rensningsfartøj, mens sagsøgte besigtigede andre tilbudsgiveres fartøjer. Sagsøgte har endvidere tilsidesat disse principper ved ikke at give Ecoceane lejlighed til at møde for et bedømmelsesudvalg, der består af mindst tre personer, som er til stede under hele mødet, i overensstemmelse med artikel 146 i forordning nr. 2342/2002/EF.

Sagsøgeren har endelig anført, at EMSA har anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

- (¹) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248, s. 1).
- (²) Kommissionens forordning (EF, EURATOM) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 1261/2005 af 20.7.2005 (EUT L 201, s. 3).

Sag anlagt den 24. december 2009 — TF1 m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-520/09)

(2010/C 80/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Télévision française 1 (TF1) (Boulogne Billancourt, Frankrig), Métropole télévision (M6) (Neuilly-sur-Seine, Frankrig), Canal + SA (Issy-Les-Moulineaux, Frankrig) (ved advokats J.-P. Hordies og C. Smits)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Europa-Kommissionens beslutning af 1. september 2009 i sagen Statsstøtte C 27/09 (ex N 34/A/09 & N 34/B/09) — Budgettilskud til France Télévisions (2010-2012), hvorved Kommissionen beslutter at anse det anmeldte budgettilskud på 450 mio. EUR i 2009 til France Télévisions som værende i overensstemmelse med EF-traktaten i henhold til dens artikel 86, stk. 2.

- Kommissionen tilpligtes at iværksætte den formelle procedure som fastsat i artikel 108, stk. 2, TEUF til undersøgelse af støtten.

- Kommissionen tilpligtes at betale sagens fulde omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet søges Kommissionens beslutning K(2009) 6693 endelig udg. af 1. september 2009 annulleret, en beslutning der blev truffet på baggrund af proceduren fastsat i artikel 88, stk. 3, EF (nu artikel 108 TEUF), og hvori Kommissionen fandt, at et budgettilskud på maksimalt 450 mio. EUR i 2009 til France Télévisions var foreneligt med det fælles marked. Sagsøgerne har på den baggrund nedlagt påstand om iværksættelse af den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF.

Til støtte for deres påstand gør sagsøgerne et anbringende gældende, om at der forelå alvorlige vanskeligheder, på baggrund af hvilke Kommissionen var forpligtet til at iværksætte den formelle undersøgelsesprocedure fastsat i artikel 88, stk. 2, EF (nu artikel 108, stk. 2, TEUF) og at opfordre de interesserede parter til at meddele den deres bemærkninger.

Sagsøgerne påberåber sig, at der forelå tegn på alvorlige vanskeligheder, hvilke fremgår dels af omstændighederne ved den forudgående undersøgelsesprocedure, og dels af indholdet af den anfægtede beslutning.

Den unødvendigt lange forudgående undersøgelsesprocedure, afviklingen af proceduren og størrelsen af den anfægtede bevilning viser, at der eksisterer tegn på alvorlige vanskeligheder, der kan henføres til omstændighederne for den forudgående undersøgelsesprocedure.

Eksistensen af tegn på alvorlige vanskeligheder på baggrund af indholdet af den anfægtede beslutning støttes af to elementer. Vanskelighederne skyldes dels det utilstrækkelige omfang, eller ligefrem urigtige indhold, af oplysningerne, som Kommissionen var i besiddelse af på tidspunktet for den anfægtede beslutning, og dels, at Kommissionen ikke kunne fastslå foreneligheden af støtten uden en dybere undersøgelse henset til de strukturelle risici for overkompensation i det foreliggende tilfælde.